

områder for kollektiv varmforsyning, når de opfyldte visse krav om reduceret energibehov i forhold til kravene ifølge bygningsreglementet.

Til nr. 3

Ændringen i § 22 indebærer, at der indføres en henvisning til lovens § 20 om anlægsbidrag. Denne bestemmelse kom ind i loven som et resultat af forhandlingerne i Folketinget forud for vedtagelsen af varmforsyningsloven i 1979, uden at § 22 blev ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 4

Ændringen af § 36 giver energiministeren bemyndigelse til at indskrænke den gældende klageadgang for afgørelser, som træffes af Energistyrelsen i henhold til delegation.

Bestemmelsen giver grundlag for at forenkle klagebehandlingen på områder, hvor der har udviklet sig en klar praksis, og hvor en dobbelt klagebehandling derfor ikke skønnes nødvendig.

Til § 2

De foreslåede overgangsbestemmelser sikrer, at der tages hensyn til husejere, som allerede har disponeret med henblik på etablering af elopvarmning. For nybyggeri beliggende i områder omfattet af § 21 a, stk. 1, gælder forbudet således ikke, når byggetilladelsen er givet før lovens ikrafttræden. En byggetilladelse gælder i 1 år. For nybyggeri beliggende i områder omfattet af midlertidige elopvarmningsforbud gælder forbudet kun, hvis byggetilladelse er meddelt efter det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har givet meddelelse til den enkelte grundejer om forbudet.

For etablering af elopvarmning i eksisterende byggeri – som efter de gældende regler ikke reguleres ved byggesagsbehandling – vil det være afgørende, om ejeren har rekvireret arbejdet til installation af elopvarmning inden lovens ikrafttræden, eller for så vidt angår midlertidige forbud inden det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har givet meddelelse om forbudet.